

Ἀθανασίου τοῦ τῆς Φωκαίας παρεμοῦ τοῦ ταπεινοῦ μητροπολίτου Κρήτης Νικηφόρου, καὶ εἰ τις βουληθῆ ἀποσπάσαι ἀπὸ ταύτης, ἵνα ἔχη τὰς ἀρὰς τῶν τῆς θεοφόρων πατέρων καὶ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ.“¹⁾

Ἐν Πετροπόλει, 30 Σεπτεμβρίου 1901.

Ἄ. Παπαδόπουλος-Κεραμεύς.

1) Ἐκ τοῦ χειρογράφου καταλόγου τῆς ἐν τῇ Μεγίστῃ Λαύρᾳ βιβλιοθήκης.

Διόρθωσις χωρίου ἐν τῷ Βίῳ Ἰωσήφ ὑμνογράφου.

Ἐκδ. Ἄ. Παπαδοπούλου κεφ. 2, Monumenta . . . Photii II σελ. 2, 29:

Ἐλεεινὸν τῇ πόλει δυστύχημα συνεκύρησεν· ἦλω γὰρ χερσὶ βαρβάρων καὶ ΠΟΛΛῶΝ <μὲν φονευθέντων>, ΠΛΕΙΟΝΩΝ δὲ δοριαλώτων ἀποφανθέντων οὗτος ὁ τίμιος καὶ ἱερὸς Ἰωσήφ σὺν τοῖς τεκοῦσι καὶ ἀδελφοῖς ἀποδράς τῆς ἐκείνων μείζων ἐγγόνει ἐπικρατείας· ὦν πρὸς τὴν Πέλοπος γῆν ἀναχθέντων Θεῶ τὰ τῆς σωτηρίας ἀνέφερον χαριστήρια.

Ἀνεπληρώσαμεν τὰ ἐκρυνέντα „μὲν φονευθέντων“. Τὸ ἀνέφερον διορθοῦμεν ἡμεῖς ἀνευδοιάστως ἀνεφέρον ὃ ἐστὶν ἀνεφέροντο.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Π. Ν. Π.